

اخراج زامبی ها!!؟

حماسه اخراج: کالبدشکافی پایان سلطه در غرب آسیا

تحلیل راهبردی «پروژه هدفمند اخراج» و فروپاشی سازه امنیت آمریکا

ناصر کاوه | مرداد ۱۴۰۵ | طبقه بندی: پرونده راهبردی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّمَا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (١) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ (٢) إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (٣)

اخراج زامبی‌ها؛ کالبدشکافی یک تغییر پارادایم

چگونه «سازه امنیت» آمریکا در غرب آسیا از کار افتاد؟

ناصر گاوه

بسم الله الرحمن الرحيم

این کتاب تقدیم می‌شود

به ائمه معصومین (صلوات الله عليهم اجمعین) امامین انقلاب، امام خمینی (ره) و شهید سید علی خامنه ای، شهدا از صدر اسلام تا شهدای رمضان

امروزه، آنچه در پهنه جغرافیایی خلیج فارس، اردن و اقیانوس هند رخ می‌دهد، تجلی همین سنت الهی است. تحرکات اخیری که در قالب نقل‌وانتقال تجهیزات راهبردی سنتکام از پایگاه‌های مستقر در خلیج فارس به سمت اردن، دیگو گارسیا و حتی پایگاه‌های بالکان و اروپای شرقی صورت می‌گیرد، در چشم‌انداز نخست ممکن است «مانور تدافعی» یا «پراکنده‌سازی نیروها» جلوه کند، اما در کالبدشکافی ژئوپلیتیک، نشانه‌ای واضح از یک «پروژه هدفمند اخراج» و فرسایش ساختاری است. در ادبیات تحلیلی اسناد، مفهوم «زوال زامبی‌وار» به ساختارهایی اطلاق می‌شود که با وجود داشتن ظاهر فیزیکی متراکم، کالبد انباشته از سلاح و سوله‌های مستحکم، روح هوشمند و کارایی عملیاتی خود را از دست داده‌اند. نیروهای فرمانطقه‌ای متکی بر پایگاه‌های ثابت، به دلیل فقدان عقبه مردمی و آسیب‌پذیری شدید در برابر فناوری‌های نوظهور موشکی و پهپادی، دقیقاً در چنین وضعیتی قرار گرفته‌اند. شکستن تصویر شکست‌ناپذیری آمریکا، سرآغاز یک عصر تازه است...

«اخراج زامبی ها»

نویسنده : ناصرکاوه

هوش مصنوعی ، گرافیک و طراح : علی کربلانی

مشاور طرح ، رسانه و فضای مجازی : مهدی کاوه

ویراستار ، تایپ و حروف نگار : نرگس کاوه

روابط عمومی و پشتیبانی: فاطمه عاقلی

قیمت: صلوات بر محمد و آل محمد(ص)

حماسه اخراج زامبی‌ها: دکترین ابطال عملیاتی و فروپاشی هیمنه آمریکا در غرب آسیا

ابطال عملیاتی به جای تخریب فیزیکی

تمرکز بر انهدام رادارها و مراکز فرماندهی برای خروج پایگاه از «حیز انتفاع» بدون تخریب کامل بناها.

بخش اول: دکترین ابطال عملیاتی؛ از کار انداختن سیستم عصبی دشمن

سازه امنیت: هدف‌گیری نقاط عصبی

از کار انداختن آنتن‌های AN/TPY-2 و سامانه‌های پاتریوت برای تبدیل پایگاه به یک «قمار مرگبار».

تخلیه خلیج فارس و شکست توهم اردن

خروج از مدار
تحت رصد

تخلیه العديد و الظفره و انهدام رادارهای اردن با موشک‌های هاپیرسونیک فتاح-۲ و پهپاد شاهد-۱۹۱.

موفق السلطی، الازرق

تخلیه کامل

العديد
کامل

الظفره

فرار به فاصله ۴۰۰۰ کیلومتری

لایه اول: فرامنطقه
لایه دوم: تحت رصد
لایه سوم: هورمز اینتلیجنس

عقب‌نشینی نیروها به جزیره دیگو گارسیا، بلفارستان و پایگاه‌های قدیمی در اروپا (آلمان و انگلیس).

اخراج زامبی

پناهگاه جدید

جزیره دیگو گارسیا

ابطال مفهوم «فاصله مصونیت‌زا»

هدف قرار گرفتن اهداف دوردست در اعماق اقیانوس هند توسط پهپاد غزه و موشک کروز ابومهدی.

موشک کروز ابومهدی

پهپاد غزه

ناصر کاوه

THE TARGETED EXPULSION PROJECT: BREAKING THE WEST ASIAN “SECURITY STRUCTURE”

ZOMBIE EXPULSION

THE DOCTRINE OF INVALIDATION

The “Security Structure” vs. Physical Buildings: Bases were neutralized by targeting “nerve centers”—radars (AN/TPY-2) and C2 centers—rather than

The “Security Structure” vs. Physical Buildings: Bases were neutralized by targeting “nerve centers”—radars (AN/TPY-2) and C2 centers—rather than simple structures.

The “Hormuz Intelligence” Advantage: Absolute Iranian surveillance ensured no U.S. movement or withdrawal remained hidden across the region.

The “Hormuz Intelligence” Advantage: Absolute Iranian surveillance ensured no U.S. movement or withdrawal remained hidden across the region.

Transforming Assets into Liabilities: High protection costs for invalidated bases turned strategic assets into expensive, “dead” financial burdens.

THE PHASED WITHDRAWAL

Phase 1 & 2: The Gulf and Jordan: U.S. forces first fled Gulf bases (Al-Udeid), then Jordan, as “distance immunity” was proven false.

Base Status Post-“Fury-Day Vlar”

Al-Udakil (Qatar)	→ Empty / Exacuating (Neuralgic strike on AN/TPY-2 Radars);
Al-Azraq (Jurdan)	→ Operationally Dead (Destruction of MO-3 Reaper hangara);
Diego Garcia	→ Activa / Remote (4f000km retreat for B-32 survival)

The 4,000km Global Retreat: By August 2026, assets retreated to Diego Garcia, Bulgaria, and the UK to escape regional reach.

The Mirrorless Horizon: Neutralizing these bases “broke the mirror” of U.S. power, revealing a fragila reality to the world.

فهرست جامع و تفصیلی کتاب

مقدمه: دکترین زوال قدرت‌های سنت‌محور و طلوع امنیت بومی/12

- از خلیج فارس تا دیگو گارسیا؛ نگاهی کلان به فرآیند عقب‌نشینی

فصل اول: کالبدشکافی «سازه امنیت»؛ ابطال عملیاتی در برابر تخریب فیزیکی/18

- تعریف مجدد «سازه امنیت» (Security Architecture) در نبردهای نوین
- تفکیک نظری و میدانی میان «تخریب فیزیکی» و «ابطال عملیاتی»
- تحلیل موازنه اقتصادی نبرد: پهنادهای ارزان در برابر پاتریوت‌های میلیاردری
- تبدیل پایگاه از «دارایی راهبردی» به «بدهی پرهزینه»

فصل دوم: دومینوی انتقال؛ از خلیج فارس تا عمق ناامن اردن/24

- ناکامی پدافند در خلیج فارس و آغاز عقب‌نشینی لایه‌ای

- انتقال دارایی‌ها به پایگاه‌های موفق السلطی، المفرق و الرویشد
- توهم امنیت جغرافیایی در سایه سنت‌های لایتبدل (۴:۷۸)
- توسعه خطوط نبرد و فلج‌سازی شریان‌های پشتیبانی در اردن
- پیامدهای سیاسی و امنیتی حضور سنتکام برای حکومت‌های میزبان

فصل سوم: پرواز به فرامنطقه؛ دیگو گارسیا، بزممر و استیصال عملیاتی/30

- کوچ راهبردی به عمق اقیانوس هند (دیگو گارسیا) و بالکان (پایگاه بزممر)
- پناه گرفتن در پشت دیوارهای فرامنطقه‌ای (۵۹:۱۴)
- چالش‌های سه‌گانه: طولانی شدن لجستیک، کاهش زمان واکنش و توسعه جغرافیا
- تحلیل حضور بمب‌افکن‌های $B - 52H$ و ناوگان سوخت‌رسان $KC - 135$

فصل چهارم: دکترین ترمز راهبردی و اشراف «هورمز اینتلیجنس»/36

- مفهوم‌شناسی «ترمز راهبردی» (Strategic Brake) در علوم نظامی

- چهار پایه اصلی: صبر فعال، فرسایش هدفمند، کنترل تشدید و اشراف اطلاعاتی
- مفهوم تحلیلی «هورمز اینتلیجنس» (Hormuz Intelligence) و رصد لحظه‌ای دشمن
- پیوند تفکیک‌ناپذیر دیپلماسی و میدان

فصل پنجم: گسست در «اقتصاد توهم» و پایان چتر حمایتی/42

- کالبدشکافی «اقتصاد توهم» و مفهوم امنیت اجاره‌ای
- پوچی تکیه‌گاه‌های مادی و فروپاشی چتر حمایتی آمریکا (۱۹:۸۱)
- افزایش هزینه‌های بیمه، ترانزیت و ترور سرمایه‌گذاری
- بحران اعتماد میان حکام منطقه و واشنگتن در بزنگاه‌های بحران
- چرخش جبری کشورهای خلیج فارس به سمت دیپلماسی بومی

موخره: طلوع افق بی‌آینه و معماری امنیت بومی/48

- شکستن آینه قدرت‌نمایی و تصویر شکست‌ناپذیری غرب

اخراج زامبی ها!!؟

ناصر گاوه

مقدمه: دکترین زوال قدرت‌های سنت‌محور و طلوع امنیت بومی

در طول تاریخ، هر قدرت فرمانطقه‌ای که مستکبرانه بر مقدرات ملت‌ها سایه انداخته، روزی با سنت‌های لایتبدل الهی و محاسبات پیرامونی مواجه گشته که پایه فرپاشی‌اش را رقم زده است. قرآن کریم در آیه‌ای جاودانه این حقیقت را عیان می‌سازد:

«وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ» (سوره فاطر، آیه ۴۳)؛ «و نیرنگ بد جز گریبان صاحبش را نمی‌گیرد.»

استکبار جهانی و در رأس آن ایالات متحده آمریکا، برای دهه‌ها حضور نظامی خود در غرب آسیا را نماد شکست‌ناپذیری، بازدارندگی مطلق و ضامن ثبات حکام منطقه قلمداد می‌کرد. اما منطق سنت‌های تاریخی و نبردهای نوین آشکار ساخته که پایگاه‌های نظامی عظیم و تجهیزات فوق‌پیشرفته، هنگامی که فاقد پشتیبانی مردمی و مواجه با اراده‌های بومی باشند، جز «سازه بر آب» نیستند.

مولانا در مثنوی معنوی چه زیبا این زوال ساختاری قدرتمندان ظاهری را به تصویر می‌کشد:

چون قضا آید طبیب ابله شود

وان دوا در نفع هم گمراه شود

افق بی‌آینه: شکستن توهم ابرقدرتی

”
**دشمن، بدون آینه‌ی قدرت خود،
حقیقتاً ضعیف است.**

پایگاه‌های نظامی آمریکا صرفاً سازه نبودند؛ آینه‌هایی بودند که قدرت واشنگتن را برای جهانیان و متحدانش بزرگ‌نمایی می‌کردند.

تخلیه‌العديد و کور شدن‌الازرق، شکستن این آینه‌هت. اکنون آمریکا در برابر چشمان شرکای خود، کوچک و آسیب‌پذیر به نظر می‌رسد.

این عقب‌نشینی یک شکست روایی است که ائتلاف‌های غرب را از درون متلاشی می‌کند و توهم امنیت عاریتی را پایان می‌بخشد.

از قضا سرکنگبین صفرا فرود

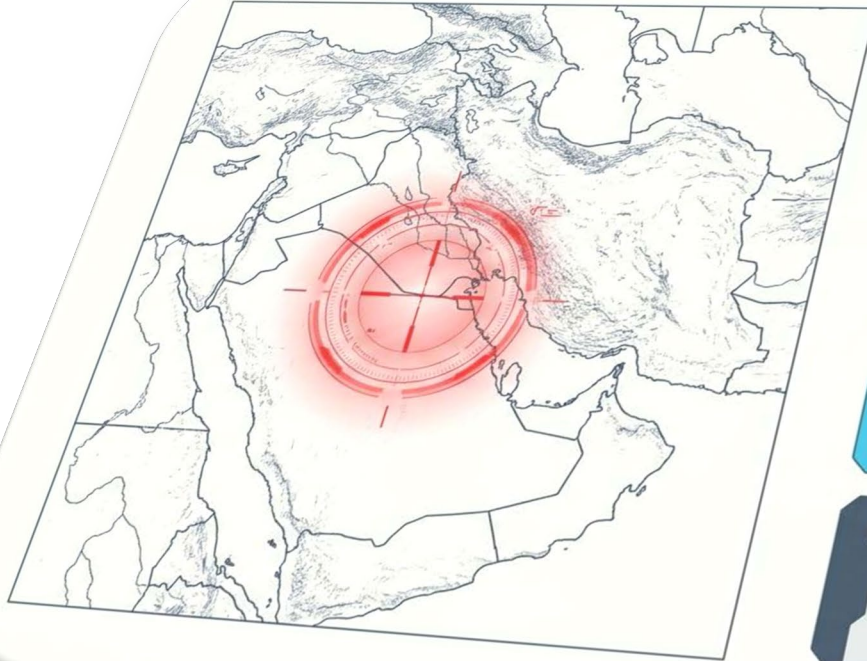
روغن بادام خشکی می‌نمود

امروزه، آنچه در پهنه جغرافیایی خلیج فارس، اردن و اقیانوس هند رخ می‌دهد، تجلی همین سنت الهی است. تحرکات اخیری که در قالب نقل و انتقال تجهیزات راهبردی سنتکام از پایگاه‌های مستقر در خلیج فارس به سمت اردن، دیگو گارسیا و حتی پایگاه‌های بالکان و اروپای شرقی صورت می‌گیرد، در چشم‌انداز نخست ممکن است «مانور تدافعی» یا «پراکنده‌سازی نیروها» جلوه کند، اما در کالبدشکافی ژئوپلیتیک، نشانه‌ای واضح از یک «پروژه هدفمند اخراج» و فرسایش ساختاری است.

در ادبیات تحلیلی اسناد، مفهوم «زوال زامبی‌وار» به ساختارهایی اطلاق می‌شود که با وجود داشتن ظاهر فیزیکی متراکم، کالبد انباشته از سلاح و سوله‌های مستحکم، روح هوشمند و کارایی عملیاتی خود را از دست داده‌اند.

نیروهای فرمانطقه‌ای متکی بر پایگاه‌های ثابت، به دلیل فقدان عقبه مردمی و آسیب‌پذیری شدید در برابر فناوری‌های نوظهور موشکی و پهپادی، دقیقاً در چنین وضعیتی قرار گرفته‌اند.

پروژه هدفمند اخراج: یک عقب‌نشینی تحمیل‌شده

توهم رسانه‌ای

خروج آمریکا یک تصمیم داوطلبانه یا تغییر اولویت سیاسی نیست.

واقعیت میدانی

این یک فرآیند گام‌به‌گام، محاسبه‌شده و تحمیلی است که در میدان نبرد، موشک به موشک و پهپاد به پهپاد پیش می‌رود.

مکانیسم اثر

تبدیل حضور نظامی دشمن از یک «دارایی ژئوپلیتیک» به یک «بدهی ژئواستراتژیک» پرهزینه.

پیامبر اکرم (ص) در حدیثی شریف می‌فرماید:

«الْحَرْبُ خُدْعَةٌ» (بحار الأنوار، ج ۲۰)؛ «جنگ، تدبیر، هوشمندی و محاسبات دقیق است.»

بر پایه این حکمت، نبرد نوین در غرب آسیا نبرد انهدام کور بتن و آهن نیست، بلکه «جنگ عصب‌ها و الگوریتم‌ها» است. استراتژی محور مقاومت بر این اصل استوار شده که به جای هدف قرار دادن پوسته‌های بی‌جان، هسته متحرک و حیاتی پدافند، ارتباطات و سامانه فرماندهی دشمن را بی‌اثر سازد. هنگامی که «سازه امنیت» در پایگاه‌هایی چون العدید قطر یا الظفره امارات فلج شود، ساختمان پایگاه پابرجا می‌ماند اما ارزش عملیاتی آن به صفر می‌رسد.

این مقدمه مدخلی است بر تبیین تحولات زنجیره‌ای اخیر: از فشار میدانی موسوم به نبردهای فرسایشی تا راه‌اندازی «ترمز راهبردی»، و از اشراف اطلاعاتی «هورمز اینتلیجنس» تا گسست در «اقتصاد توهم» حکام منطقه. عقب‌نشینی گام‌به‌گام آمریکا از قلب منطقه خلیج فارس، اثبات این حقیقت است که موازنه قدرت بر مبنای ایمان، هوشمندی و ابزار بومی در حال بازتعریف است.

لایه اول: فروپاشی حلقه، و خلیج فارس

جنگ چهل روزه
حملات ترکیبی دقیق به بیش از ۲۰ پایگاه در امارات، قطر، بحرین، کویت و عربستان.

تخلیه العدید (قطر)
تصاویر ماهواره‌ای تأیید می‌کنند: قلب سنتکام تخلیه شده است. تنها ناوگان ترابری برای خروج تجهیزات باقی مانده‌اند.

کور شدن الظفره (امارات)
از کار افتادن رادارهای AN/TPY-2 و تبدیل پایگاه از دارایی به هدف پدفاع.

فصل اول: کالبدشکافی «سازه امنیت»؛ ابطال عملیاتی در برابر تخریب فیزیکی

یکی از اشتباهات محاسباتی تحلیل‌گران کلاسیک غرب، ارزیابی توان نظامی بر اساس وسعت پایگاه، تعداد آشیانه‌ها و حجم بتن‌ریزی تاسیسات است. اما در دکترین نبرد هوشمند، مفهوم «سازه امنیت» (Security Architecture) ماهیتی کاملاً متفاوتی دارد. سازه امنیت، مجموعه‌ای هم‌افزا از سامانه‌های راداری پیش‌هشدار (مانند AN/TPY-2)، شبکه‌های پدافندی لایه‌ای (پاتریوت و تاد)، مراکز فرماندهی و کنترل (C4ISR)، شبکه‌های ارتباط ماهواره‌ای و انبارها و خطوط سوخت‌رسانی است.

قرآن کریم هشدار می‌دهد که تکیه‌گاه‌های ظاهری مجرمان و متجاوزان همچون خانه عنکبوت، سست و بی‌بنیاد است:

«مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ» (سوره عنکبوت، ۴۱)

"پایگاه‌های مدرن سنتکام دقیقاً همان خانه عنکبوتی پیچیده‌ای هستند که در عین ظاهر تکنولوژیک، به شدت ترد و آسیب‌پذیرند."

اگر در نبردهای گذشته هدف اصلی نابودی کاملاً فیزیکی سوله‌ها یا کشتار نیروها بود، در دکترین جدید، هدف اصلی «ابطال عملیاتی» (Operational Nullification) است.

لایه دوم: سراب امنیت در اردن و تکرار «الگوی شکار»

تصور پنتاگون: "فاصله بیشتر = مصونیت". نتیجه: دست بلند مقاومت خطوط قرمز را بازتعریف کرد.

پایگاه الازرق
آشپانه‌های پهپادهای MQ-9 منهدم
و فعالیت پروازی متوقف شد.

الرویشد و الطفيله
کوری کامل راداری در شرق اردن و
انهدام سایت‌های مراقبتی.

موفق السلطی و المفرق
انهدام مراکز کنترل و فرماندهی با
موشک‌های فتاح-۲ و پهپادها.

**آمریکا بحران را از خلیج فارس دور نکرد،
بلکه بحران را با خود به اردن حمل کرد.**

شاعر بزرگ سعدی شیرازی در گلستان، حکمت قطع ریشه به جای شاخه را اینگونه بیان می‌کند:

پنبه از گوش فروبند و بده دادِ صلاح

ورنده‌ی داد، کسانی هستند که بدهند داد

سایه‌ای بر سرت افتاد چو دیوار بلند

تکیه بر سایه مکن چون که شود زود خراب

ابطال عملیاتی یعنی اگر رادار چشم پایگاه است، آن چشم کور شود؛ اگر مرکز فرماندهی مغز پایگاه است، آن مغز دچار فلج مغزی گردد؛ و اگر مخازن سوخت شریان حیات هواگردهاست، آن شریان مسدود شود. در چنین شرایطی، حتی اگر صدها فروند جنگنده پیشرفته F-35 یا F-22 در آشیانه‌ها سالم باقی بمانند، قادر به برخاستن نیستند، زیرا سامانه پیش‌هشدار توان تشخیص تهدید را ندارد و پدافند مح located نمی‌تواند از پرواز مجدد پشتیبانی کند.

از منظر حدیثی، امیرالمؤمنین علی (ع) در نهج البلاغه می‌فرمایند:

لایه سوم: فرار به پس کرانه ها (۴۰۰۰ کیلومتر دورتر)

این یک جابه جایی لجستیک نیست؛ اعتراف به از دست رفتن برتری مطلق هوایی در غرب آسیا است.

«تَخَفَّفُوا تَلَحُّقُوا» (نهج البلاغه، خطبه ۲۱)؛ «سبک‌بار شوید تا برسید.»

در دکترین‌های سنگین پایگاهی، تحرک پایگاه‌ها صفر است. سنگینی تاسیسات سنتکام در خلیج فارس آن‌ها را به هدف‌های ثابت و ایده‌آل برای سامانه‌های موشکی و پهبادی نقطه‌زن تبدیل کرد.

ضربه به نقاط عصبی پایگاه‌ها سبب شد تا هزینه نگهداری و حفاظت از هر پایگاه به طور تصاعدی بالا برود. پرتاب یک موشک پدافندی چند میلیون دلاری برای انهدام یک پهباد چند هزار دلاری، موازنه اقتصادی جنگ را کاملاً برهم زد.

بنابراین، «ابطال عملیاتی» فرآیندی است که در آن پایگاه نظامی از یک «دارایی راهبردی» (Strategic Asset) به یک «بدهی پرهزینه» (Operational Liability) تبدیل می‌شود. وقتی العدید یا الظفره نتوانند عملکرد تعریف‌شده خود را ارائه دهند، دیگر حضورشان نشان‌دهنده قدرت نیست، بلکه نشان‌دهنده ریسک بی‌دلیل است.

"همین مسأله آمریکایی‌ها را وادار کرد تا بپذیرند که بقای فیزیکی در سایه «ابطال عملیاتی»، مساوی با شکست راهبردی است."

دیاگرام شعاع عملیاتی: آب رفتن حباب امنیتی آمریکا

طول خطوط لجستیک

افزایش تصاعدی هزینه‌های سوخت،
نگهداری و زمان واکنش.

کاهش کارایی

پرواز از ۴۰۰۰ کیلومتر دورتر، عملیات
واکنش سریع را عملاً غیرممکن می‌سازد.

پیام راهبردی:

هر بار که آمریکا به عقب می‌رود،
فاصله را ایران با دقت قبلی پر می‌کند.

فصل دوم: دومینوی انتقال؛ از خلیج فارس تا عمق ناامن اردن

پیامد مستقیم ابطال عملیاتی سازه امنیت در خلیج فارس، آغاز جابه‌جایی و فرار شتابزده سامانه‌ها به سمت لایه‌های عقب‌تر بود.

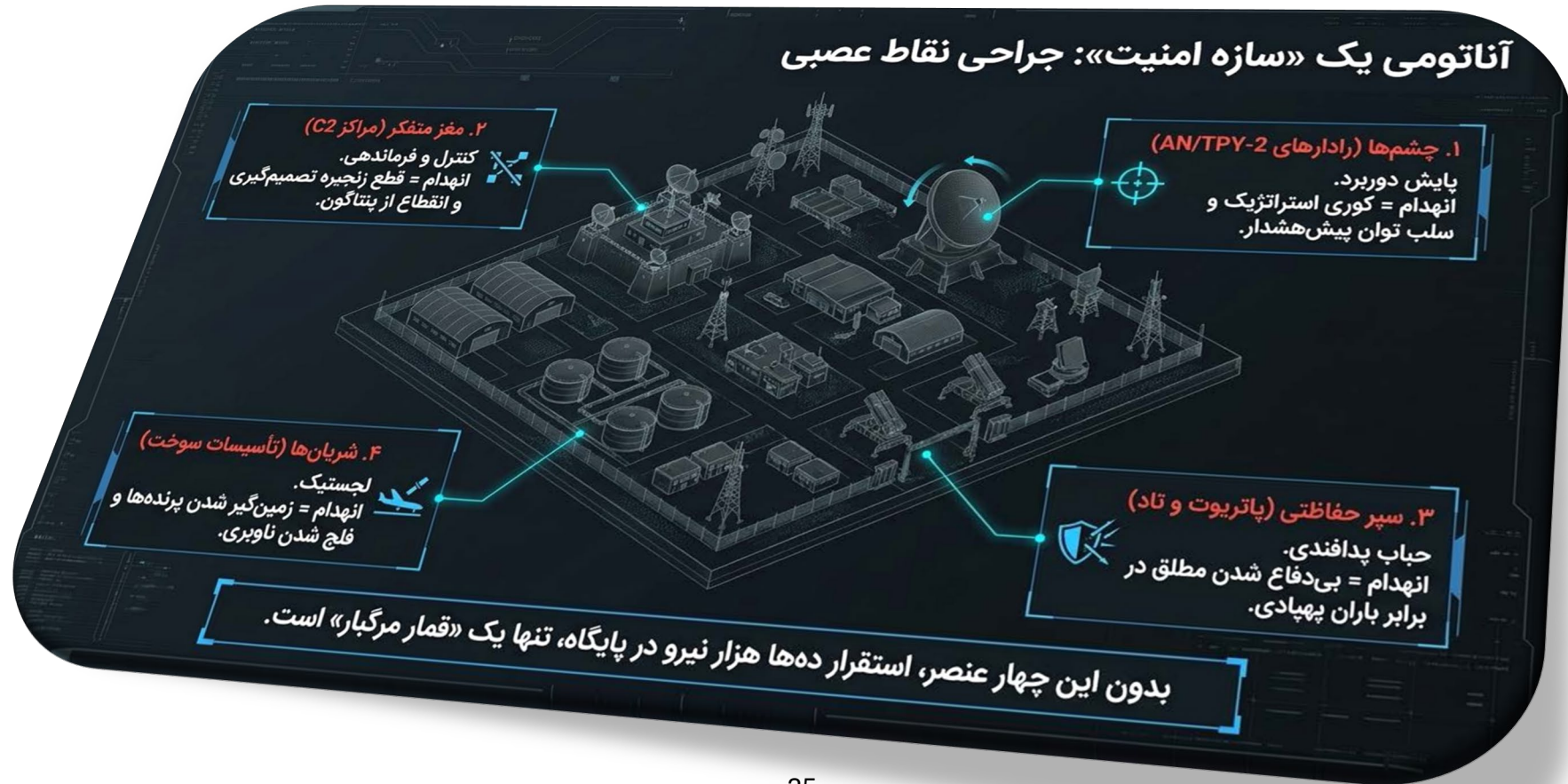
سنت‌کام طرح انتقال به اصطلاح ایمن‌داری‌های حیاتی خود را از پایگاه‌های قطر و امارات به سمت اردن آغاز کرد.

پایگاه‌های الموفق السلطی (الازرق)، المفرق و الرویشد در خاک اردن به عنوان پناهگاه‌های جدید تجهیزات هوایی و سیستم‌های راداری تعیین شدند.

قرآن مجید احوال کسانی را که از ترس، از نقطه‌ای به نقطه دیگر می‌گریزند اما هرگز رنگ امنیت را نمی‌بینند، چنین ترسیم می‌کند:

«أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ» (سوره نساء، آیه ۷۸)؛

«هر جا باشید مرگ شما را درمی‌یابد، هرچند در برج‌های محکم و استوار باشید.»

عقب‌نشینی به اردن بر اساس این توهم صورت گرفت که جغرافیای اردن به دلیل فاصله بیشتر از مرزهای مستقیم و همجواری با رژیم صهیونیستی، می‌تواند چتر پدافندی امن‌تری فراهم سازد.

"اما این انتقال نه تنها حباب امنیت نیافرید، بلکه اردن را به کانون نبرد جدید تبدیل ساخت."

حافظ شیرازی در گریز از تقدیر و مواجهه با حقیقت می‌گوید:

از جفاگر چه من سوخته‌خرمن مردم

صبر بر جور و جفای تو کنم تا چه شود

بی‌دلی در همه احوال خمی بیش نداشت

صبر کن یار جفاپیشه که فردا چه شود

دست بلند مقاومت: ابطال مفهوم «شکاف مصونیت‌زا»

تسلیماتی که دیگو گارسیا و بالکان را در تیررس مستقیم قرار می‌دهند:

موشک هایپرسونیک فتاح-۲

ویژگی: سرعت ماخ ۱۵.

ویژگی: سرعت ماخ ۱۵.

کارکرد: عبور از بیشرفته‌ترین سپرهای
پدافندی در شرق اروپا و ایجاد
ناپینایی راداری.

موشک کروز ابومهدی

ویژگی: برد بالای ۱۵۰۰ کیلومتر.

ویژگی: برد بالای ۱۵۰۰ کیلومتر.

کارکرد: پرتاب از سکوهاى شناور و
زیرسطحی متحرک در میانه اقیانوس
هند.

پهپاد شاهد-۱۴۹ (غزه)

ویژگی: برد فراتر از ۲۰۰۰ کیلومتر و
مداومت پروازی بالا.

ویژگی: برد فراتر از ۲۰۰۰ کیلومتر و
مداومت پروازی بالا.

کارکرد: پایش عملیاتی و انهدام عقبه
دشمن در اعماق اقیانوس هند.

امیر المؤمنین علی (ع) نیز درباره کسانی که جنگ را به خانه خود یا متحدانشان می‌کشاند می‌فرماید:

«فَوَاللَّهِ مَا غَزِيَ قَوْمٌ قَطُّ فِي عَقْرِ دَارِهِمْ إِلَّا ذُلُّوا» (نهج البلاغه، خطبه ۲۷)؛

«به خدا سوگند، با هیچ قومی در خانه و سرزمینشان جنگیده نشد مگر اینکه خوار و مغلوب گشتند.»

وقتی سنتکام پایگاه‌های اردن را به مرکز جدید زنجیره پدافندی و سوخت‌رسانی خود تبدیل کرد، عملاً جغرافیا و خطوط درگیری را توسعه داد. ضربات هدمند به پایگاه‌های اردن و از کار افتادن رادارها و سامانه‌های استقراری در این منطقه ثابت کرد که مشکل آمریکا «مکان» نیست، بلکه «مفهوم حضور متجاوزانه» است.

انتقال دارایی‌ها به اردن نه تنها بازدارندگی مفقودشده را احیا نکرد، بلکه فشار سیاسی شدیدی بر حکومت اردن وارد ساخت و افکار عمومی منطقه را بیش از پیش علیه نقش تخریبی و اشنگتن برانگیخت. دومینوی عقب‌نشینی نشان داد که اردن تنها یک ایستگاه موقت در مسیر خروج کامل است و امکان تثبیت پایدار در این کشور نیز برای سنتکام وجود ندارد.

فصل سوم: پرواز به فرامنطقه؛ دیگو گارسیا، بزم و استیصال عملیاتی

با ناکامی در تثبیت پایگاه‌های اردن و افزایش آسیب‌پذیری آنها، سنتکام ناچار شد لایه بعدی عقب‌نشینی را کلید بزند: اتکا به پایگاه‌های فرامنطقه‌ای و بسیار دوردست. استقرار بمب‌افکن‌های راهبردی $B - 52H$ و هواپیماهای سوخت‌رسان $KC - 135$ در جزیره دیگو گارسیا (واقع در عمق اقیانوس هند) و فعال‌سازی پایگاه بزم در بلغارستان (اروپای شرقی)، نشان‌دهنده تغییر بنیادی دکترین نظامی آمریکا از «حضور مستمر پایگاهی» به «قدرت‌نمایی از دوردست» است.

قرآن کریم حالت کسانی را که پس از انهدام سنگرهایشان، مجبور به پناه گرفتن در نقاط بسیار دور می‌شوند، این‌گونه بیان می‌فرماید:

«لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ» (سوره حشر، آیه ۱۴)؛ «آن‌ها هرگز با شما به صورت دسته‌جمعی نمی‌جنگند مگر در دژهای محکم یا از پشت دیوارها.»

جزیره دیگو گارسیا و پایگاه بزم بلغارستان، همان «پشت دیوارهای محکم فرامنطقه‌ای» هستند. اما این جابه‌جایی جغرافیایی، هزینه‌های کمرشکنی را بر ارتش آمریکا تحمیل کرده است:

۱. طولانی شدن زنجیره تامین و لجستیک: پرواز یک بمبافکن از دیگو گارسیا تا منطقه غرب آسیا مستلزم ساعت‌ها پرواز، چند مرحله سوخت‌رسانی هوایی پیچیده و صرف صدها هزار دلار هزینه در هر سورتی پرواز است.

۲. کاهش زمان واکنش (Reaction Time): فاصله جغرافیایی باعث می‌شود امکان مداخله سریع در بحران‌ها از دست برود.

۳. توسعه جغرافیای تهدید: وقتی از دیگو گارسیا یا بلغارستان برای عملیات علیه ملت‌های منطقه استفاده شود، آن پایگاه‌ها نیز قانوناً و منطقاً به اهداف مشروع پدافندی تبدیل می‌شوند.

شاعر پروین اعتصامی در تمثیلی زیبا، عاقبت تکیه بر نیروی دور از دسترس را متذکر می‌شود:

تکیه بر اختر اقبال مکن کین کواکب

گاه بالادست و گاهی زیر دست افتند

چو تیر از کمان جهید ناید به شست

باید ز پیش تدبیر کار خویش کرد

امام صادق (ع) نیز در خصوص عواقب زیاده‌خواهی بی‌جا و پراکندگی نیرو می‌فرماید:

«مَنْ طَلَبَ مَا لَا يَغْنِيهِ فَاتَهُ مَا يَغْنِيهِ»؛

«هر که چیزی را که به کارش نمی‌آید بجوید، آنچه را که به کارش می‌آید از دست می‌دهد.»

پرواز از دیگوارسیا وبلغارستان بیش از آنکه نشان‌دهنده بازدارندگی باشد،اعتراف صریح به عجز پدافندی درمحدوده خلیج فارس است.

"آمریکا دیگر نمی‌تواند شناورها و جنگنده‌های خود را در آب‌ها و آسمان نزدیک به ایران نگه دارد."

"این «استیصال جغرافیایی» اثبات می‌کند که خطوط پدافندی جبهه مقاومت، موازنه قدرت را چند هزار کیلومتر به عقب رانده است."

فصل چهارم: دکترین ترمز راهبردی و اشراف «هورمز اینتلیجنس»

یکی از مهم‌ترین مفاهیم نظری مستخرج از اسناد، دکترین «ترمز راهبردی» (Strategic Brake) است که با اهرم «هورمز اینتلیجنس» (Hormuz Intelligence) هدایت می‌شود. **ترمز راهبردی یعنی اعمال فشار نظامی، اطلاعاتی و روانی کنترل‌شده، مستمر و لایه‌به‌لایه‌ای که حرکت متجاوز را بدون نیاز به ورود به یک جنگ تمام‌عیار و ویرانگر، کند و سپس متوقف سازد و در نهایت او را مجبور به خروج نماید.**

قرآن کریم بر ضرورت هوشمندی، صبر و ضربات حساب‌شده تأکید می‌ورزد:

«وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ» (سوره انفال، آیه ۶۰)

ترمز راهبردی بر چهار پایه اساسی استوار است:

۱. **صبر فعال:** پرهیز از شتاب‌زدگی و مدیریت زمان نبرد.

۲. **فرسایش هدفمند:** نابود کردن ابزارهای کلیدی دشمن به‌جای تلف کردن نیرو در سطوح فرعی.

دکترین «ترمز راهبردی»: هنر تنظیم فشار

تعریف:

اعمال فشار مداوم، هدفمند و حساب شده برای وادار کردن دشمن به عقب نشینی.

دقت اراده:

سرعت کنترل شده. فشار کافی برای ایجاد خروج، اما نه آنقدر بالا که بهانه برای تشدید فاجعه بار و جنگ تمام عیار بدهد.

مذاکره و میدان:

یادداشت های تفاهم کاغذی. این «فشار میدانی» است که توافق برای خروج را تحمیل می کند. آمریکا تنها زمانی می رود که ماندن، فاجعه باشد.

۳. کنترل تشدید (Escalation Control): اعمال فشار تا حدی که دشمن را به عقب‌نشینی وادارد، اما بهانه برای جنگ دیوانه‌وار به او ندهد.

۴. اشراف اطلاعاتی کامل (هورمز اینتلیجنس): رصد لحظه‌ای تحرکات، جابه‌جایی مخفیانه تجهیزات، شناخت نقطه‌ضعف‌ها و پنجره‌های آسیب‌پذیری دشمن.

نظامی گنجوی در مخزن‌الأسرار، قدرت اندیشه و دقت در کارزار را برتر از شمشیر خام می‌داند:

اندیشه که بر صواب باشد

بهتر از صد هزار سپاه باشد

چو تیر تدبیر افکنی بر هدف

نیفتد یکی تیر تو بر تلف

هورمز اینتلیجنس: احاطه مطلق اطلاعاتی

دشمن نمی‌تواند پنهانی عقب‌نشینی کند.

توسعه مفهوم:

اشرف اطلاعاتی دیگر محدود به تنگه
هرمز نیست؛ کل منطقه تا اعماق اقیانوس
هند زیر پوشش است.

ابطال غافلگیری:

هرگونه جابه‌جایی تجهیزات، مسیرها و نقاط اتکای جدید، پیش از استقرار کامل کشف و رصد می‌شود.

نتیجہ راہبردی:

پایگاهی که موقعیت و ضعف‌هایش کاملاً شناخته شده باشد، دیگر حریم امن نیست، بلکه یک «هدف تحت مراقبت» است.

حدیثی ماندگار از پیامبر گرامی اسلام (ص) مفهوم اشراف اطلاعاتی و تدبیر را چنین بیان می‌کند:

«التَّذَبُّرُ نِصْفُ الْمَعِيشَةِ» (بحار الأنوار)؛ «تدبیر و برنامه‌ریزی، نیم بیشتری از موفقیت و پیروزی است.»

«هورمز اینتلیجنس» تنها یک نام نیست، بلکه رمز شبکه‌ای از رصد پهبادی، ماهواره‌ای، جنگ الکترونیک و اطلاعات انسانی است که تحرکات سنتکام را از لحظه خروج سوخت‌رسان‌ها از دیگو گارسیا تا جابه‌جایی موشک‌های پاتریوت در اردن زیر نظر دارد.

وقتی دشمن بداند که تمامی تحرکاتش شفاف است و هیچ «حریم امنی» ندارد، دچار شللی روانی و اتخاذ تصمیمات شتابزده می‌شود.

ترمز راهبردی ثابت کرد که دیپلماسی بدون میدان، کلامی بی‌تأثیر است.

آنچه آمریکا را وادار به عقب‌نشینی ساخت، لبخند دیپلماتیک نبود، بلکه خط‌سرخِ ترمز راهبردی بود که هزینه‌های ماندن را از منافع آن بسیار بیشتر کرد.

فصل پنجم: گسست در «اقتصاد توهم» و پایان چتر حمایتی

دهه‌ها بود که حکام منطقه با پرداخت میلیاردها دلار و واگذاری بهترین سرزمین‌های خود برای احداث پایگاه، مفهومی به نام «اقتصاد توهم» یا «امنیت اجاره‌ای» را خلق کرده بودند.

"آن‌ها تصور می‌کردند با حضور سنتکام و چتر امنیتی آمریکا، تاج و تخت خود را در برابر هرگونه تهدیدی بیمه کرده‌اند."

قرآن کریم پوچی این‌گونه تکیه‌گاه‌های مادی را این‌گونه توصیف می‌فرماید:

«وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا * كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا» (سوره مریم، آیات ۸۱-۸۲)؛ «و به جای خدا معبودانی گرفتند تا برایشان مایه عزت باشد؛ زهی خیال باطل! به زودی معبودانشان عبادت آنان را انکار می‌کنند و دشمنشان می‌شوند.»

تحولات اخیر و تخلیه یا از کار افتادن پایگاه‌های خلیج فارس، این «اقتصاد توهم» را دچار فروپاشی ساختاری کرد. حکام عرب دریافتند پایگاه‌هایی که توانایی حفاظت از رادارها و سوخت‌رسان‌های خود را ندارند، هرگز قادر نخواهند بود از تاسیسات نفتی یا کاخ‌های آن‌ها دفاع کنند.

اخراج زامبی ها _ ناصرکاوه

فرخی سیستانی در بیان بی‌وفایی و ناپایداری حامیان بیگانه‌خو می‌گوید:

مکن تکیه بر ملک و بر سیم و زر

که این هر دو با کس نماند به سر

چو یار تو با تو نباشد به دل

از او جز زیان نایدت حاصل

امام علی (ع) نیز در حکمت‌های نهج‌البلاغه درباره عواقب اعتماد به بیگانگان می‌فرماید:

«مَنْ اسْتَهَانَ بِالْأُمُورِ عَطَبَتْهُ الْوَرَقَاتُ»؛

«هر که امور بنیادی را سبک شمارد و به غیر متکی شود، در ناگواری‌ها هلاک می‌گردد.»

"گسست در اقتصاد توهم منجر به سه پیامد ژئوپلیتیک عمده شد:"

۱. افزایش شدید هزینه‌های بیمه و سرمایه‌گذاری: ناامنی پایگاه‌ها اثبات کرد که حاشیه خلیج فارس دیگر منطقه‌ای عاری از خطر نیست.
 ۲. شکل‌گیری بحران اعتماد میان متحدان و واشنگتن: کشورهای خلیج فارس دریافتند که در روز بحران، سنتکام نخست به فکر نجات دارایی‌های خود و عقب‌نشینی به دیگو گارسیا است.
 ۳. چرخش به سمت دیپلماسی منطقه‌ای: فروپاشی اقتصاد توهم، برخی از کشورهای منطقه را وادار کرد تا برای تضمین بقای خود، راهگشایی‌های دیپلماتیک با ایران و قدرت‌های همجوار را جایگزین توهم امنیت آمریکایی کنند.
- فروپاشی این توهم، فصلی نوین را در اقتصاد سیاسی غرب آسیا گشود که در آن، امنیت نه یک کالای وارداتی خریدارنی، بلکه محصولی بومی و حاصل تعاملات سازنده منطقه‌ای است.**
-

غرب آسیای جدید؛ پایان عصر زامبی ها

اخراج زامبی ها!؟

دوران سلطه بر اساس پایگاه های نظامی و «اقتصاد توهم» به پایان رسیده است. پروژه هدفمند اخراج تا بیرون راندن آخرین چکمه آمریکایی ادامه خواهد یافت.

هنگامی که منطقه از ماشین جنگی بیگانگان پاک شود، حاکمیت ملی احیا شده و آخرین جرعه از سرچشمه های بومی نوشیده خواهد شد.

ناصرکاوه

مسیر تا ظهور، با گام های حساب شده پیموده می شود. (ایران مقتدر)

موخره: طلوع افق بی‌آینه و معماری امنیت بومی

در انتهای این بازآفرینی راهبردی، به مفهومی استعاری و عمیق می‌رسیم: «افق بی‌آینه». تصویری که غرب و نظام سلطه از شکست‌ناپذیری خود در ذهن ملت‌ها ساخته بود، همچون آینه‌ای بود که قدرت مصنوعی آن‌ها را چند برابر بزرگتر منعکس می‌کرد. اما هنگامی که سازه‌های امنیت متلاشی شدند و دومینوی خروج از خلیج فارس به اردن و سپس دیگو گارسیا رقم خورد، این آینه شکست.

قرآن مجید تحقق وعده حق و زوال باطل را این‌گونه بشارت می‌دهد:

«وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا» (سوره اسراء، آیه ۸۱)؛ «و بگو حق آمد و باطل نابود شد؛ همانا باطل همواره نابودشدنی است.»

"شکستن تصویر شکست‌ناپذیری آمریکا، سرآغاز یک عصر تازه است."

امروزه غرب آسیا در آستانه تحولی تاریخی قرار دارد. فرآیند عقب‌نشینی آمریکا نه یک واقعه مقطعی، بلکه نتیجه اعمال «ترمز راهبردی»، اشراف «هورمز اینتلیجنس» و پایداری بر دکترین «ابطال عملیاتی» است.

علامه اقبال لاهوری در شعری بیدارگرانه، ملت‌های شرق را به بازگشت به خویشتن و قطع امید از بیگانه فرا می‌خواند:

نه افغان و نه ترک و تاتاریم

چمن‌زادیم و از یک شاخساریم

تمیز رنگ و بو بر ما حرام است

که ما پرورده یک بهاریم

خودی را سوز و تاب دیگری ده

جهان را انقلاب دیگری ده

امیرالمؤمنین علی (ع) نیز در کلامی نورانی، راه عزت و سربلندی استقلال را نشان می‌دهند:

«مَنْ نَامَ لَمْ يُنَمْ عَنْهُ» (نهج البلاغه، نامه ۶۲)؛ «کسی که خود را به خواب زند، دشمن او به خواب نرفته است.»

آخرین جرعه: طلوع حاکمیت بومی

◆ پروژه اخراج تا بیرون راندن آخرین چکمه آمریکایی
از این جغرافیای مقدس ادامه خواهد یافت.

◆ پایان عصر «امنیت وارداتی».

◆ آینده از آن مقاومت است؛ روزی که ملت‌های
منطقه، آخرین جرعه حاکمیت و حیات ملی را نه
از فوجان‌های بیگانه، بلکه از سرچشمه‌های زلال
بومی خود خواهند نوشید.

پایان پرونده. براساس تحلیل‌های راهبردی
ناصر کاوه - مرداد ۱۴۰۵.

اخراج زامبی ها!؟

بر پایه این حکمت، بیداری هوشمندانه ملت‌ها و مسئولان منطقه، مانع از بازسازی مجدد نفوذ استعمار خواهد شد. آینده غرب آسیا دیگر در مقرهای سنتکام در تامپا یا العدید نوشته نمی‌شود؛ بلکه در اتاق‌های فکر و میدانی نیروهای بومی منطقه رقم می‌خورد.

چشم‌انداز آینده بر سه اصل استوار است:

۱. خروج کامل نیروهای فرامنطقه‌ای: به عنوان پیش‌شرط اصلی ثبات.

۲. بنای معماری امنیت بومی: بر پایه اشتراکات دینی، جغرافیایی و منافع متقابل اقتصادی.

۳. عبور از اقتصاد توهم به سمت اقتصاد خودکفا و متوازن: جهت بی‌اثر ساختن تحریم‌ها و فشارهای خارجی.

«پروژه هدفمند اخراج آمریکائی‌ها» با تمام ابعاد نظامی، اطلاعاتی و سیاسی‌اش، پیامی آشکار به جهان دارد: عصر ابرقدرتی که با چند پایگاه و چند هزار نیرو بر مقدرات قاره‌ها حکمرانی می‌کرد، به پایان رسیده است.

غرب آسیا در حال بازگشت به صاحبان اصلی خویش است و این حقیقت، همان وعده الهی است که صابران و مجاهدان، تحقق آن را به چشم خود می‌بینند. پایان

اخراج زامبی ها؟!؟

EXPULSION OF AE ZOMBIES!!?